

Vasilescu Valentin

🚫📌 Cameleonul Răzvan Dumitrescu, de la A3-CNN, i-a luat locul adventistului Mihai Gâdea, căruia religia îi interzice să lucreze duminică. L-a invitat pe același profesoraș de franceză, Tudor Păcuraru, ajuns peste noapte șef al unui Birou de Analiză Sinteză al SRI. Și care în cartea sa „Planul Nistru-1989. Adevărul despre intervenția sovieticilor în eliminarea lui Nicolae Ceaușescu” se scame din răspuțeri să ne convingă că teroriștii au fost militari sovietici din GRU. Se ocolește ostentativ atentatul la intergitatea teritorială a României. Prin crearea unei enclave secesioniste în întregul Banat, dar și în cele două județe vecine din est, Hunedoara și Sibiu, prin care se putea controla traseul de pe direcția operativă Poarta Mureșului și de aici ocuparea întregii Transilvanii.

1. În episodul anterior am arătat că PLAN DE ACȚIUNE al războiului secret, conceput de SUA pentru schimbarea regimului politic, distrugerea puterii militare a statelor socialiste și distrugerea sistemului politic și social al acestora, era bine etapizat. Etapa a 2-a a vizat acțiunile de schimbare a regimurilor politice din întreaga Europă socialistă, după principiul dominoului, prin impunere ”acceptată” sau fabricarea unor aparente revoluții, declanșate aproape simultan, pe parcursul a mai puțin de 1 an. Cine era nominalizat să se ocupe de provocarea acestor aparente revoluții ?
2. Rapoartele Comisiei ONU asupra atrocităților din San Salvador, Chile, Panama, Grenada și alte țări confirmă faptul că în perioada 1975-1990 America Latina a fost devastată de rebeli, mare parte dintre aceștia fiind specializați în acte de terrorism, după caz, la centrul de instrucție al forțelor pentru operațiuni speciale americane de la Fort Benning (statul Georgia) sau în țara lor, de către aceiași instructori de la Fort Benning. Conceptul de trupe pentru operațiuni speciale a fost inventat de americani din nevoia de a executa misiuni criminale, considerate neconvenționale de către armată. După experiența din Vietnam, armata SUA și-a creat pe lângă cele 4 categorii de forțe armate și o categorie aparte pentru operațiuni speciale (US Special Operations Command).
3. Cunoscuți ca “beretele verzi”, militarii acestei categorii de forțe armate, sunt repartizați pe 5 Grupuri pentru operațiuni speciale (SF), fiecare grup având structura și înarmarea unei brigăzi de infanterie ușoară. Fiecare Grup/brigadă fiind repartizat unui comandament continental (USEUCOM-Europa, USCENTCOM-Asia, USAFRICOM-Africa, USPACOM-Pacific, USSOUTHCOM-America de sud) care operează într-o zonă geografică bine delimitată de pe glob. În războiul din Vietnam, Irak și Afganistan, beretele Verzi au fost infiltrate adânc în teritoriul inamic, lichidând sau capturând membrii de vârf ai conducerii militare sau civile. Ei mai primit misiuni precum distrugerea unor obiective strategice militare sau civile din teritoriul inamic. Cea mai importantă misiune a fost recrutarea și antrenarea în ascuns a unor membrii ai populației locale, în vederea declanșării protestelor de stradă și a ducerii acțiunilor de guerilă (mai recent și în Libia și Siria).
4. Fiecare grup/brigadă a “beretelor verzi” este alcătuit din 3-4 batalioane de infanterie ușoară, numite ODC (Operational Detachments-C) sau echipe C. Batalionul are 4 companii numite ODB (Operational Detachments-B) sau echipe B. De regulă, fiecare din cele 12 companii ale grupului erau destinate să acționeze în câte o țară anume de pe continent. De exemplu, în perioada 1975-1990, ODB 14/65 a avut ca zonă de responsabilitate România. În situația planificării unei operații de răsturnare de la putere a unui guvern, pe cale violentă, grupul/brigada “beretelor verzi” din componerea comandamentului continental (USEUCOM-Europa, în cazul nostru) alocă acestei țări țintă 2-3 batalioane, adică 500-600 de militari, numiți operatori speciali. Membrii subunităților fiecărei companii cunosc limbile vorbite în țara căreia i-au fost repartizați, le vizitează în calitate de turiști și sunt antrenați în cunoașterea obiceiurilor popoarelor în aria geografică de responsabilitate. Compania ODB 14/65 era compusa din 6 plutoane SF numite ODA (Operational Detachments-A) sau echipe A. Fiecare pluton era antrenat să acționeze într-unul din primele 6 orașe ca mărime ale României (București, Timișoara, Cluj, Constanța, Sibiu, Craiova). Plutonul era compus din 12 militari, ei putând acționa și independent pe 2

grupuri a câte 6 militari. În afara celor 7 grupuri SF, mai există regimentul 75 Rangers care a fost utilizat în 1989 în agresiunea militară asupra statului Panama și Detașamentul 1 SF, cunoscut și ca Delta Force. Detașamentul 1 este alcătuit din aproximativ 200 de militari organizați pe 4 companii a câte 2 plutoane, fiecare pluton având 4 grupe a câte 5 militari care acționează independent.

5. La jumătatea anilor 80, Agenția Centrală de Informații a SUA-CIA împreună cu Agenția de Informații americane a Apărării-DIA au înființat o organizație denumită TRUST cu filiale în R.F.G. și Austria. Misiunea Trust era să încurajeze și să sprijine mișcărilor de dizidență din țările socialiste. Trust organiza activitățile informative în rândul emigranților originari din aceste țări și prin ei, iniția acțiuni îndreptate împotriva statelor socialiste. Deontologul de azi, ambasadorul Emil Hurezeanu, împreună cu Virgil Ierunca, Monica Lovinescu și neo kominternistul Vladimir Tismaneanu, erau membrii activi. Colonelul DSS Gheorghe Rațiu a declarat că Securitatea ar fi primit informații, despre înființarea în 1989, de către armata SUA, a unor tabere de antrenament în lupta de gherilă urbană, la Zehndorf în RFG, la Traiskirchen în Austria unde fuseseră detașați instructori din forțelor pentru operațiuni speciale, cu experiență în Afganistan și țări din America Latină.

6. Suportul pentru infiltrarea, legendarea și mișcarea nestingherită a "beretelor verzi" în țara țintă, era asigurat de Agenția Centrală de Informații a SUA (CIA) și de Agenția de Informații americane a Apărării (DIA), ambele specializate în obținerea, utilizarea de informații HUMINT, cu scopul ducerii unor acțiuni specifice. Cum ? Prin recrutarea unui mare număr de agenți în țările de interes. Misiunea agenților CIA din fiecare stat socialist consta în racolarea de personalități politice, oameni din diferite domenii de activitate a vieții științifice, academice, culturale, sportive cu funcții de decizie la diferite nivele. Așa se explică faptul că CIA a reușit încă pe timpul derulării primei etape a Planului să recruteze în România, cam pe toți dizideții nomenclurii PCR, marginalizați într-un fel sau altul, parte din ei cu studii la Moscova, pe evrei komiterniști sau pe copii lor și pe unii membrii de eșalonul 2 a aparatului de partid. (Ion Iliescu-președintele care a semnat aderarea României la NATO, Gheorghe Apostol, Silviu Brucan, Măgureanu Virgil-viitorul șef al SRI, Ana Blandiana, Doina Cornea, Mircea Dinescu, Ion Caramitru, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Nicolae Manolescu, Mariana Celac, Domokos Geza etc).

7. Agenția de Informații americane a Apărării (DIA) s-a concentrat după 1987 pe racolarea generalilor și coloneilor MAPN și de Securitate, cu funcții de top, trecuți în rezervă de Ceaușescu, ca suspecți de colaborare cu GRU-ul sovietic (a se vedea generalul colonel Nicole Militaru, generalul colonel Vasile Ionel, generalul locotenent Marin Gheorghe Bălțeanu, generalul locotenent Ioan Bucur Bordei, generalul locotenent Liviu Traian Ciubăncan, contra-amiralul Nicolae Gheorghe Hârjeu, generalul maior Dumitru Nicolae Pletos, generalul maior Gheorghe Constantin Popescu, generalul maior Kostyal Ștefan, căpitanul de rangul 1 Dumitrescu Cico-Emil, căpitanul de rangul 1 Nicolae Radu). Racolarea lor de DIA a fost facilitată de abandonarea lor de GRU, datorată lipsei de bani și evaluării drept precare a fondului intelectual și informativ al acestora. SUA avea mulți bani și prin intermediul fosilelor militare, DIA i-a racolat apoi, începând de la sfârșitul lui 1988 și începutul lui 1989, pe generalii activi cu poziții importante în conducerea MAPN (a se vedea generalul Victor Atanasie Stănculescu, racolat de MI-6 și predat informativ la DIA) și pe generalii din forțele de securitate. De altfel, cadrele de conducere DSS (inclusiv generalul maior Neagoe Marin – șeful Direcției a V-a, cel care la ora 12.09 a chemat elicopterul cu care soții Ceaușescu a fost evacuați din sediul CC al PCR, colonelul Ardeleanu Gheorghe - șeful USLA și colonelul Rațiu Gheorghe - șeful Direcției I) și-au manifestat adeziunea la "revoluție" încă din prima parte a zilei de 22 decembrie 1989. Așadar fraternizarea armatei și a forțelor de ordine cu poporul care "protesta" a fost o iluzie, ea făcând parte dintr-un plan, în care rolul principal l-au jucat spionii DIA. Directiva secretă a Departamentului de Stat al Apărării codificată 3600.1 (Operațiuni Informaționale) autorizează DIA să organizeze și în prezent operațiuni clandestine de influențare sau racolare, prin propagandă și prin alte mijloace, a personalităților, opiniei publice și a liderilor din țările aliate ale SUA.

8. Pe 3 ianuarie 1990 cotidianului francez "Le Figaro", publica un articol despre România : "Notre

Front était prêt depuis longtemps" ("Frontul nostru era gata de mult timp"). Aici se precizează că pe 22 decembrie, NOI l-am sunat pe Gorbaciov și l-am întrebat în mod deschis dacă va interveni să-l susțină pe Ceaușescu. El a răspuns că NU s-a pus problema nicio secundă. Apoi, în după-amiaza zilei de 23 decembrie, generalului Eftimescu Nicolae, locțiitorul șefului Marelui Stat Major, i s-a cerut de către conducerea provizorie, ca prin legăturile militare externe, să întrebe Statul Major General sovietic "dacă s-ar putea conta pe un eventual ajutor militar împotriva teroriștilor". Ulterior, a venit o cerere concretă de ajutor, de la Ion Iliescu, 23 decembrie 1989. Privind din această perspectivă, refuzul cu obstinație al conducerii politice a URSS și a armatei sovietice, de a da curs cererii de a trimite de forțe armate în România, ca să elimine "teroriștii" pare justificat. Sovieticii ar fi picat în capcana întinsă de SUA și așa-zisa luptă cu teroriștii ar fi continuat ani de-a rândul, așa cum a mai făcut-o CIA și în Afganistan. Și n-ar mai fi fost vorba de 1.104 români uciși în evenimentele din decembrie 1989, ci de mult mai mulți.

9. Ghidul „Luptei nonviolente în 50 de puncte” elaborat de colonelul american Robert Helveya, veteran al beretelor Verzi, din America centrală și de Sud, a stat la baza tuturor revoluțiilor din spațiul ex-sovietic. După acest ghid, beretele verzi instruiesc membrii ai populației locale în vederea declanșării unei ieșiri spontane a oamenilor urmată de revolte într-un oraș. Ghidul prezintă în detaliu metodele utilizate de profesioniștii acțiunilor de protest cu scopul de a învinge frica și de a subordona afectiv mulțimile. Manevra avea ca scop inițierea unei diversiuni și evaporarea lor din teatru, lăsând soldații români să se împuște între ei, civilii fiind prinși la mijloc.

10. În noaptea de 10/11 decembrie 1989, operațiunea de schimbare a regimului a intrat în faza de unde nu mai exista nicio cale de întoarcere. Dispozitivul declanșator era deja format, operând un test de verificare, prin împrăștierea în Timișoara de manifeste cu îndemnuri anticeaușiste: „Jos Dictatura și tirania ceaușistă!” „Moarte dictatorului!”. Nu mai e nici un secret că la Timișoara operațiunea de declanșare a provocărilor a fost concepută conform ghidului „Luptei nonviolente în 50 de puncte”. Astfel încât să-l aibă ca protagonist „la vedere” pe pastorul maghiar Laszlo Tokes, în jurul căruia s-a format din senin un cordon de protecție, alcătuit dintr-un grup de cetățeni atletici, care se exprimau exclusiv într-o limbă română stîlclită dar nu cu accent maghiar. Aceștia erau de fapt organizatorii special instruiți în procedeele de generare a contagierii afective în rândul masei de manifestați. Remarcați prin conceperea și lansarea de diverse sloganuri, în fapt simboluri consacrate ale războiului psihologic. Mai târziu, același grup era cel care iniția prin surprindere și cu o extraordinară precizie, o serie de acțiuni violente, precum spargerea vitrinelor magazinelor cu bastoane dinainte pregătite, îndemnând mulțimea să-l urmeze, să continue și să amplifice distrugerile. Ca o ironie a sortii, deși erau sparte vitrinele de magazine pe bandă rulantă, din ele nu s-a furat nimic dar se scanda continuu : „Vrem pâine, apă caldă !”.

11. Motivînd că Ministerul de Interne era depășit de situație, în după-amiaza zilei de 17 decembrie 1989, Armata a preluat sarcinile specifice ale acestuia în municipiul Timișoara. Conducerea militară era asigurată de o grupă operativă special venită de la București, formată din generalul maior Ștefan Gușă, prim adjunct al ministrului Apărării și șef al Marelui Stat Major, secondat de generalul locotenent Victor Stănculescu, prim-adjunct al ministrului și șef al Direcției Înzestrare. Cei doi generali au mimat incompetența, lăsând fără pază cel mai important obiectiv administrativ din Timișoara, Consiliului Popular Județean, spre care grupurile pentru operațiuni speciale au direcționat mulțimea. Devastarea nestingherită a acestuia a îngroșat ca un magnet rîndurile mulțimii cu o grămadă de curioși, căreia i-a creat totodată senzația invincibilității.

12. În realitate, generalii Gușă și Stănculescu au fost de la început parte activă a scenariului conceput de serviciile secrete străine și care se afla deja în derulare. De aceea, au scos în mod demonstrativ tancurile de peste 50 de tone, cu echipaje descompletate (formate din 2 militari din 4) și neînarmate cu muniție pentru armamentul individual de infanterie, dar pline cu proiectilele de tun inutile. Acestea au urmat un traseu care parcurgea străzile înguste, străbătute de șinele de tramvai ale orașului și au fost plasate în locuri lipsite de spații de manevră, fix în mijlocul mulțimii. Orice ofițer sau subofițer român

învăţase în şcoala militară, că în lupta din interiorul localităţilor, să evite o asemenea eroare. Veteranii trupelor pentru operaţiuni speciale, deprinseseră în mod practic metoda talibanilor de a bloca şenilele blindatelor cu ranga, în punctele obligate de trecere din Afganistan. La fel şi acoperirea vizoarelor mecanicului conductor cu vopsea sau aruncarea de coctailuri Molotov asupra părţilor vulnerabile ale tancurilor. Toate acestea s-au întâmplat la Timişoara. În plus, era imposibil ca uneltele, cu care s-a acţionat împotriva celor 5 tancuri rămase imobilizate, să fi fost confecţionate pe loc, ele fiind pregătite din timp.

13. Mulţimii i s-a creat falsa percepţie că poate fraterniza cu armata. Lozinca lansată de veteranii luptei de gherilă urbană fiind acum: „Armata e cu noi!” Nimeni nu mai lucra în Timişoara, demonstraţiile de stradă spontane au ajuns să fie organizate pe întreprinderi (6 Martie, Azur, UMT, Electromureş, Spumatim, Detergentul, Banatul, ELBA, Electromotor şi Solventul), fiecare coloană fiind însoţită de anumiţi oameni de ordine rămaşi pînă azi neidentificaţi. Pe 17 decembrie 1989, după căderea serii, a apărut şi declanşatorul operaţiunii de simulare a represiunii masive prin provocarea armatei. Ca să amorsezi un astfel de moment, nu e nevoie să crezi pagube mari, ci doar ca prin panica şi haosul indus, să dai impresia că s-a dezorganizat pentru scurt timp dispozitivul de pază şi apărare cu santine al unităţilor militare. Astfel că, indivizi rămaşi necunoscuţi, cu certitudine veterani ai luptei de gherilă urbană, au deschis foc automat din clădirile învecinate şi din autoturisme în mers, asupra santinelor unităţilor militare şi asupra miliţienilor în uniformă, aflaţi pe stradă, rezultînd primii morţi şi răniţi ai revoluţiei. Totodată, în incinta anumitor unităţi militare au fost aruncate coctailuri Molotov, incendiind un depozit de echipament, dovadă că cel care a făcut-o, fusese selectat dintre cei care cunoşteau la perfecţie cazarma. Simultan cu acestea, a avut loc şi radicalizarea lozincilor: „Jos Ceauşescu”!, „Libertate, libertate!”, „Azi în Timişoara, mâine întoată ţara!”. La orele 18:45 generalii Guşă şi Stănculescu care nici nu-l mai băgau în seamă pe Ceauşescu, l-au forţat să transmită ceea ce ei îşi doreau de fapt : indicativul „Radu cel Frumos”, adică alarma parţială de luptă.

14. Astfel că, în noaptea de 17/18 decembrie, ei au trecut la derularea operaţiunii de simulare a represiunii masive, rezultînd 66 de morţi şi 196 de răniţi prin împuşcare, iar în 18 şi 19 decembrie încă 7 morţi şi 98 răniţi. Efectul urmărit de generalii Stănculescu şi Guşă se obţinuse. Pe străzile Timişoarei, ziua au ajuns să se adune peste 200.000 oameni. Peste noapte străzile se goleau de demonştrânţi, pentru ca a doua zi să se umple din nou, în timp ce se striga: „Vrem Guvern Democratic” „Vrem alegeri libere”, „Iliescu”. Deja avusese loc acea schimbare esenţială de atitudine a populaţiei care era răspîndită prin contagiune de zvonuri de profesie în întreaga ţară. Pentru că de la ura populaţiei faţă de Ceauşescu se trecuse la acea proiecţie în viitor, de care era nevoie pentru ca planul să poată avansa mai departe, spre Lovitura de Palat de la Bucureşti.

15. Întrebarea, la care în mod voit nu s-a răspuns pînă azi, este de ce a fost aleasă Timişoara, ca loc al derulării celor două operaţiuni: de declanşare şi de simulare a represaliilor masive din planul de răsturnare de la putere a regimului Ceauşescu ? Răspunsul este : 1. o maximă credibilitate înscenării puse la cale; 2. un atentat la intergitatea teritorială a României. Ajuns în acest punct, mă simt nevoit să apelez la noţiuni de geografie militară. Datorită caracteristicilor barierei muntoase reprezentate de Carpaţii Occidentali, atacarea României dinspre vest, este posibilă doar pe două direcţii operative. Prima este „Poarta Someşului”, care străbate masivul Apuseni prin pasul Ciucea, situat între munţii Vlădeasa şi Plopiş, urmînd traseul Carei-Zalău-Cluj-Tg.Mureş-Sfîntu Gheorghe. Acţionînd pe această direcţie, nu I se poate răpi României decât mai puţin de jumătate din Transilvania, ca şi în cazul Dictatului de la Viena din 30 august 1940. A doua direcţie operativă este Poarta Mureşului care are două variante: una porneşte de la Arad, prin Lipova, urmează cursul râului Mureş, străbătînd culoarul Lăpugiu ajunge la Deva şi Hunedoara şi de-acolo prin culoarul Orăştiei la Sibiu-Făgăraş-Braşov-Miercurea Ciuc şi Sebeş

-Alba Iulia-Tg. Mureş-Bistriţa. A doua variantă porneşte de la Timişoara, urmează cursul râurilor Timiş sau Bega, prin Lugoj, Caransebeş, apoi culoarul Bistrei, străbătînd astfel pasul Poarta de Fier a Transilvaniei şi ieşind în Ţara Haţegului, face joncţiunea cu prima variantă în culoarul Orăştiei.

Acționând pe Direcția operativă „Poarta Mureșului” există posibilitatea să blocheze întâi trecătorile din Carpații Meridionali după care să se avanseze în podișul Transilvaniei. Aici intră în scenă psihoza cu etnicii maghiari, majoritari în depresiunile Giurgeu, Ciuc și Brașov, care blocau cu ușurință trecătorile Păltiniș, Tulgheș Bicz, Ghimeș și Oituz din Carpații Orientali, tăind legăturile Ardealului cu Moldova, permițând izolarea întregului teritoriu al Transilvaniei. Aceasta era singurul exercițiu strategic pe care Marele Stat Major al armatei române îl cunoștea și îl juca an de an în fața președintelui Nicolae Ceaușescu. Care oricum nu înțelegea nimic.

La primele ore ale zilei de 20 decembrie 1989, armata a primit ordin de la iresonsabilul general Gușă să înceteze tragerea și să predea muniția, ea fiind pusă la dispoziția liderilor mulțimii. E bine să fac precizarea că la acel moment, mulțimea nu mai recunoștea ordinea de drept și conducerea legal aleasă a României, acțiunea ei fiind încadrată în tiparele secesionismului, chiar dacă majoritatea liderilor ai ei nu conștientizau acest lucru. Astfel că în ziua de 21 decembrie 1989 s-a reușit crearea unei enclave secesioniste în întregul Banat, dar și în cele două județe vecine din est, prin care se putea controla întreg traseul de pe direcția operativă Poarta Mureșului : Hunedoara și Sibiu. Adică exact acolo unde existau puternicele garnizoane militare: Arad, Lipova, Lugoj, Caransebeș, Reșița, Deva, Hunedoara și Sibiu. Pun și eu o întrebare legitimă : aveau sovieticii vreun motiv să creeze o gaură periculoasă în inima dispozitivului de apărare a Tratatului de la Varșovia ? Așadar, dacă din varii motive Lovitura de Palat de la București, din 22 decembrie 1989, nu mai avea loc sau dădea greș și Ceaușescu rămânea la putere, se aplica planul B al lui „Marcel” alias George Soros, de dezmembrare a României. Iar Soros, desigur, era KGB-ist 😊

16. Ulterior căderii Cortinei de Fier, s-a aflat că prin intermediul fundației Freedom House a lui George Soros și a institutului Internațional Republican, finanțat de Departamentul de Stat american și de USAID, trupele pentru operațiuni speciale ale SUA au format „reformatori politici și sociali”, specializați în războiul de guerilă urbană în statele socialiste din Europa. Unul din exemple ar fi mișcarea Otpor de nesupunere civilă și rezistență pașnică, fondat în 1998 la Belgrad, pentru răsturnarea de la putere a președintelui iugoslav Slobodan Miloșevici. Ulterior, „Revoluția trandafirilor” din Georgia din 2003, cea „Portocalie” din Ucraina din 2004, cea a „Lalelelor” din Kârgâzstan din 2005 și cea din R. Moldova din 2009, toate au beneficiat de serviciile specialiștilor în operațiuni speciale ai SUA.